

tiszviselők nevében a vállalatokkal és cégekkel folytatja a tárgyalásokat. ahol pedig

megegyezős nem lesz lehetséges, ott erősebb rendszabályokat fogantat.

Panaszok tömegei a szegedi lakáshivatal előtt.

(Saját tudósítónktól.) Az utóbbi időben egyre gyakrabban hangzó panasz Szegeden, hogy a háziurak lakásrendeletek, lakbérbizottság, lakáshivatal és mindenféle szabály és igazság ellenére hihetetlen arányokban igyekeznek átlutakon felszórni a lakások árát. Az áremelkedések átlagban 30-50 százalék között mozognak, de egyáltalában nem ritkaság a 70-80 százalékos béremelési kísérlet sem. Így természetesen hirtelen nagyon keresett hivatallá vált Szegeden a lakáshivatal, amelyet valósággal elárasztanak panaszokkal. Néha egész tömegek várnak a lakáshivatal előtt az ügyfelek, akik valamennyien védelmet keresnek. Egy délelőtti sokszor 60-70 ember keresi fel védelméért a lakáshivatalt, amelynek rendkívül sok dolgot adnak a rendeletek ellentmondásai is. A Délmagyarország munkatársának dr. Dettre János tisztü ügyész, a lakáshivatal elnöke a következőket mondotta:

— Tényleg általános jelenség, hogy a háztulajdonosok emelni akarják lakásaik bérleti összegét. Persze, sokkal nagyobb arányban, mint azt a rendelet megengedi. Érdekes jelenség, hogy különösen az ezer koronán aluli bérösszegeknél kísérleteznek emeléssel a háziurak, tehát ott, ahol a lakbérrendelet egyáltalán nem engedi meg a bérleti áraknak a fel-emelését.

— Rengeteg sok a panasz azért is, hogy a háziurak — ugyancsak a rendelet ellenére — felmondanak lakóiknak. De mindezeknél több és nehezebb az olyan eset, ahol a bíróság helyt adott a házigazda felmondási kérelmének. Tudniillik az új lakbérrendelet megjelenése előtt a bíróság egész csomó felmondási kérelemnek helyt adott. Történt ez — mondjuk — még októberben, amikor is kimondta a bíróság azt is, hogy a lakó csak 1918 májusában tartozik lakásából kiköltözködni. Közben jelent meg az új lakbérrendelet, amely kimondja, hogy felmondani a házigazdának csak abban az esetben lehet, ha gondoskodik lakója részére új lakásról. Már most azok, akikre a bíróság kimondta még az előző lakbérrendelet alapján, hogy tartoznak lakásaikból kihurcolkodni, most, miután látják, hogy lakás egyáltalán nincs, az új lakbérrendelet védelme alá kívánnak helyezkedni. Különösen az ilyen ügyek adnak sok dolgot a lakáshivatalnak,

amely mindenkor igyekszik a rendelet és bírói ítélet közötti differenciákat elsimítani. Előbb le kell folytatnunk egy új vizsgálatot, hogy megállapíthassuk, miért okvetlenül szükséges a lakó kiköltözése a házból s azután ennek eredménye szerint határozunk.

— Még annyit, hogy lakásbejelentés eddig egyetlen egy sem történt és — bizony — lakáshoz csak úgy lehet ma hozzájutni Szegeden, ha valaki elköltözik, meghal s az ember nyomban, még abban a percben lefoglalja.

Hogy a háziuraknak mennyire fáj a lakásrendelet, amely megtiltja az emelést, ezen a nyilatkozaton kívül szombaton észrevehetőleg megnyilatkozott. Ugyanis a szegedi háztulajdonosoknak egy ad-hoc küldöttsége tisztelgett Somlyódy István királyi ítélőtáblai bírónál, a lakbérbizottság szegedi elnökénél. Az öttagú küldöttséget Gárgyán Imre vezette és arra kérték a lakbérbizottság elnökét, járjon közbe, hogy legalább annyi béremelési joguk legyen a háztulajdonosoknak a kislakásoknál is, mint amennyi van a középlakásoknál. Panaszokdta amiatt is, hogy azok előtt az asszonyok előtt, akiknek uruk, vagy hozzátartozójuk katona, a háziurak ugyszólván meg sem állhatnak. Hihetetlen piszkolódásokkal illetik őket. Ez ellen az eljárás ellen is védelmet kértek.

Somlyódy István válaszában közölte, hogy az ügy elintézése nem tartozik reá. Ajánlotta azonban, hogy tartsanak szabályos gyűlést, ezen készítsenek emlékiratot s azt dr. Kószó István országgyűlési képviselő útján küldjék fel a kormánynak.

A küldöttség ezután felkereste dr. Kószó Istvánt, aki jóakarataról biztosította őket. Ugyanez a küldöttség meglátogatta dr. Somogyi Szilveszter polgármestert is, aki szintén jóakarataról biztosította a küldöttséget.

Nadikölcsonkötvényeket

és más értékpapirokat
:: vesz és elad a ::

SZEGEDI NÉPBANK

Kossuth Lajos-sugárut 13.

Mióta ez történt, esténként mindig mesélnem kell neki. Különösen édesanyám után érdeklődik. Komolyan halgatja a történeteket, csak néha mosolyodik el. És sokat kérdez arról, mit láttam, mit hallottam apa és anya közt, én nem tudom, mit akar? Ha valamire nem tudok felelni, megharagszik:

— Nos, jól van. Mára elég volt. Mehetsz aludni.

Ő ott marad tovább is és hosszan, összeráncolt szemöldökkel bámul a hamvadó parázsba, amely olyan, mint a penészes arany.

Megfigyeltem, az utóbbi időben gyakran vannak nála látogatók. Férfiak és nők, de leginkább férfiak. Nekem akkor nem szabad a szobámat elhagyni. Apának sem szabad szólni róla, volt-e itt valaki? A szobaleány ugyan azt mondja, anya szeretné, ha titokban elárulnám apának, de én nem merek szólni, bizonyosan megölné érte. És nem értem, hogy akarthatna ilyet?

Anya mindig velem volt, akkor is, ha jött valaki hozzánk. De férfi sohasem volt egyedül nálunk; apa már mondta is ennek, ezt az egyet meg ne tudja.

A második anyám akkor vállat vont könnyedén és azt válaszolta:

— Minden másképp történt, mint ahogy ígérte, tehát engem sem kötelezhet rá, hogy szakítsak a multammal.

— Mi nem tetszik? — kérdezte apa vilámló tekintettel, hogy sirvafakadtam az ijedtségtől.

Anya felcsattant keserűen:

— Az, hogy éppen úgy él, mint annak-

előtte! De ne feledje, én nem vagyok az a másik és nem fogok mindent megbocsájtani! Megtöröm magát, vagy pedig...

— Tehát harc?

— A végkimerültség.

— És azután?

— Azután? Legyen nyugodt, engem nem fog a sirba kergetni!

Egymásra néztek keményen, hogy újból sirni kezdtem félelemtől. Aztán apa fojtott hangon azt mondta:

— Mindennek ő volt az oka, egyedül. Már mondtam magának, hogy szerettem és akartam a boldogságunk. Neki másként kellett volna, — csak szenvedni és tűrni tudott, de megérteni, hajolni nem. Én nem tehetek róla.

— Mert úgy tényleg nem lehet, ahogy maga akarná. Hogy az asszonya minden érzelm- és hangulatváltozásában kövesse magát, azt nem is szabadna kívánni tőle. Csak úgy lehetne valamire menni, ha maga is simulni igyekezne. De — úgy látom — a maga nyaka szintén nem hajlik ehhez. Ismétlem, az enyém is csak eddig tudott; az utolsó kísérletem az, hogy megtörjem a magát!

— Nem szeretem a pszihologus asszonyokat. A megértés természeti adományát nem lehet tudással pótolni.

— De fejleszteni igen. És csudálkozom magán, hogy intelligens ember létére ilyesmit mondhat.

— Apa intett a kezével boszusan:

— Eh, legjobb, ha az asszony ostoba.

— Anyám gunyosan mosolygott:

— Persze, ellenkező esetben könnyebben

TUDOMÁNY IRODALOM

0000

Medvigy Gábor: Rózsaszínű köd. Politikai könyv, amelynek írója a legsovénabb szellemtől áthatva mond gyűlölettel mentes és objektív kritikát az új koalícióról és annak jel szavairól. Szinte a történész történelmi időket megértő, objektíven látó szemével boncolgatja az új idők politikai eseményeit és mutatja be a letűnt politikai rendszer és az új rendszer közötti hatalmas, óriási, szinte végzetes különbséget. Az alap, a vezérszellem a sovinizmus, mert jól látja, hogy az országhatárok leomlásának gyönyörű ideológiája mindörökké elérhetetlen marad. Ismerője és alapos ismerője a tömegpszichológiának, amely megnyitja előtte az idők megismert megértésének legkönynyebb útját. A nagyváradi „Szabadság”-ban megjelent 12 vezércikk végső konkluziója az, hogy a politikai pártszervevényeknek a monarkia mindkét államában való föltámadásával csak kedvében járunk ellenségeinknek, mert vesztett reményeiket, hogy a monarkia szét fog zúlleni, az újabb események új életre keltették. A pártszervevények fűlszahadulását pedig az az emberi gyöngeség táplálta, amely szívesen veszi az állami jogrend nyújtotta jókat, de idegenkedik az azzal viszonyos teher lerovásától. A könyv ára 3 koronx. (s. i.)

Nyugati bestiák. (Claude Farrère regénye. Fordította: Aranyossy Pál.) Claude Farrère regénye a legszínesebb, a legérdekesebb írásművek közé tartozik. A messze Keletre szakadt európai ember életét festi le, a francia tonkingi gyarmatvilág fővárosának Párisénál is feslettebb, bűnösebb életét, férfait és asszonyait. A Nyugat urait abban a pongyolában, amit a forró tropikus klíma adott rá és ami alatt végre szabadon, az európai kultúra állótözetének béklyói nélkül tombolhat a ragadozó, a hús, vér és idegek mámoros izgalmai után vágyakozó emberbestia minden ösztöne. Az izlésesen kiállított könyv a Kultura Könyvkiadó Részvénytársaság kiadása. Kapható Varnay L. könyvkereskedésében.

Bukfenc. (Krudy Gyula regénye, Szántó Lajos eredeti rajzaival.) Gyöngyvirágról szóló

belátnak a kártyákba...

Egy ideig csönd volt, aztán újra a második anyám szólt:

— Miklós, amit mondtam, komolyan mondtam. Utolsó kísérletem ez és szeretném kérni magát, mielőtt...

— Asszonyom, isten önnel.

Meghajította magát és kiment a szobából. Anya utána nézett és azt mondta-suttogva:

— Így is jó. Még fog ön nekem könyörögni és akkor... egyedül rajtam áll a boldogsága! Ez pedig veszedelmes dolog, uram! ... még nem ismerem jól önmagamát; nem tudom, hogy adott helyzetben nem török-e össze mindent?

Tegnap azt mondta a második anyám, hogy ne unatkozzam, irjam le, amiket neki anyáról elmeséltem. És vezetek naplót; rögzítem meg írásban, ami történt, amit láttam vagy hallottam. Később nagy hasznát vehetem: sokat tanulhatok ezekből az írásokból. Mert mindennek több jelentősége van, mint általában hiszik és csak a felületesség nem engedi meg az embereknek, hogy a dolgok mélyére szálljanak. És legjobb, ha a dolgok meglátásának tehetősége az egyén képességeiből fejlődik; így kevesebb fáradsággal és sokkal hatalmasabb arányokban fejlesztheti a látókörét, mindemellett pedig az egyéniséget is előbb életrehívja. Én nem tudom mit jelentenek ezek; ő sokszor nagyon furcsán és titokzatosan beszél. Apa mondta reá egyszer, hogy tulságosan is komplikált. De a második anyám gunyosan nevetett és idegen nyelven, gondolom franciául szólt valamit. Azt hiszem, az édesanyámra tett élet-